

Artikuliacinė mankštelė pradedantiems kalbėti vaikams

Oksana Kuzmina | Shutterstock.com

Artikuliacinės mankštos yra skirtos tobulinti kalbinę motoriką – lūpų, liežuvio, skruostų, žandikaulio judesius, reikalingus sklandžiam ir raiškiam kalbėjimui.

Artikuliacinės mankštos gali būti bendros arba specializuotos, skirtos konkrečių, sunkiau ištariamų garsų tarimo tobulinimui.

Tokias mankštas (pratimus) paprastai naudoja logopedai, tačiau ji praverčia ir tiesiog norint paskatinti vaiko kalbos raidą.

Artikuliacinė mankštelė - pasakėlė

Su kalbėti dar tik pradedančiais ar jau čiauškančiais vaikais išbandykite paprastą, visus kalbos padargus išjudinančią artikuliacinę mankštą, kuri, kad būtų smagiau, susieta su pasakojimu.

Sekite pasakaitę ir atlikite nurodytus judesius, kuriuos turėtų kartoti ir mažylis:

„Pas senelius važiavo brolis pūstažandis.“

Pasakę šį sakinį stipriai išpučiame žandus.

„Ir sesutė, visai kūdutė.“

Žandus stipriai, taip, kad paliestų liežuvį, įtraukiame.

„Bučkis ir broliukui, bučkis ir sesutei.“

Sučiaupiame lūpas bučiniui ir pasiunčiame du oro bučinukus, kad būtų garsas.

„Pasodino visus prie stalo ir skaniausių blynų davė.“

Apsilaižome lūpas nuo viršaus iki apačios.

„Dar karštučiai! Pūskite, vaikučiai!“

Suspaudžiame lūpas ir stipriai pučiame.

„O dabar jau galime blynus lapnoti.“

Judiname žandikaulį aukštyn ir žemyn lyg kramtytume.

„Nepamirškime tik padėkoti, šypseną padovanoti.“

Plačiai, kad visi dantukai matytųsi, šypsomės, liežuvį spaudžiame prie gomurio.

„Sočiai pavalgus, žaiskime slėpynių! Broli, kur gi tu?“

Liekame užsičiaupę ir liežuviu iš vidaus paliečiame kairį žandą, o tuomet – dešinį.

„Apieškokime visus namus. Broli, aaa-ūūū!“

Truputį išsižiojame ir liežuviu perbraukiame per dantis, iš pradžių per viršutinius, o tuomet – per apatinius.

„Reikia ir kieme ieškoti! Ir kairėj, ir dešinėj!“

Išsižiojame, iškišame įtemptą liežuvį ir jį pajudiname į kairę, į dešinę.

„Ir aukštai, ir žemai!“

Liežuvį pajudiname aukštyn, žemyn.

„Štai kur brolis! Snaudžia už bačkos!“

Liežuvį susukame į vamzdelį.

„Ar jau žaisti pavargai? Ima žiovauti vaikai.“

Atsipalaiduojame ir nusižiovajame.

„O ką veikia pavargę vaikučiai? Gulasi miegučio.“

Atsipalaiduojame, užsičiaupiame ir užsimerkiame.